

[Stein.]

lem i saa Henseende er fuldkommen forkert afmarcheret. Det ærede Medlem udtalte, at han og Ministeren begge lagde Vægt paa det principielle, det var for dem det vigtigste. Nu vilde man forsøge nogle nye Regler; senere hen kunde der blive Tale om at prøve dem i Skattekommissionen; dør havde man jo visse Erfaringer at bygge paa. Mit Parti indtager ganske samme Stilling, for saa vidt som det ogsaa for os er det principielle, der er det væsentlige. Den højtærede Minister har ment, at han i en ekstraordinær Situation kan tillade sig at søge gennemført en Række Ændringer i hævdvundne Ligningsregler, uden at der har været Lejlighed til nærmere at prøve disse nye Reglers Karakter, deres Rækkevidde, deres Følgevirkninger i det hele taget. Den højtærede Minister paakalder netop den ekstraordinære Situation. Jeg siger dertil, at den ekstraordinære Situation kan medføre, at Staten faar Brug for flere Midler, og hvad Staten i en saadan Situation skal bruge, maa den naturligvis have til Raadighed. Men det giver ikke nogen Baggrund for, ikke nogen Berettigelse til under disse Forhold at lave om paa en hel Række Regler, uden at man i Virkeligheden faar Lejlighed til indgaaende at klare sig Følgevirkningerne. Saa siger den højtærede Minister: Ja, men disse Bestemmelser gælder jo kun for de to Aar, som den ekstraordinære Lov omfatter. Den højtærede Minister maa undskylde, at jeg ikke tager disse Forsikringer alt for højtideligt. Naar den højtærede Minister foreslaar disse nye Bestemmelser med Hensyn paa Beskatning af Aktier, der faktisk udviser Grænserne mellem Beskatning af Formue og Beskatning af Indtægt, saa spørger jeg ganske simpelt, om dette er et tilfældigt Udslag af Situationen, om man virkelig for Alvor tror, at det ikke er, fordi disse Bestemmelser i Virkeligheden har den højtærede Finansministers Hjerte. (*Finansministeren* [V. Buhl]: Jo, det har del!). Ja, det har de, og det samme gælder ganske sikkert ogsaa Bestemmelsen om Beskatning af Goodwill. Jeg tager ikke Stilling til dette, om man bør inddrage helt eller delvis disse Ting under Beskatningen, men jeg mener, at den Fremgangsmaade, den højtærede Finansminister anvender i en ekstraordinær Situation, ikke er forsvarlig, og jeg mener, at naar den højtærede Finansminister henviser til, at det kun er noget midlertidigt, saa har jeg i dette Øjeblik Ministerens eget Svar, for saa vidt som jeg altsaa nu er klar paa, at Ministeren, naar Lejlighed gives, hvis han har Magt, som

han har Agt, vil gennemføre disse Bestemmelser, saaledes at de bliver permanente. Om det bliver med nogle Modifikationer i den ene eller den anden Retning, er ikke det, det kommer an paa. Om man i denne Omgang nøjes med at beskatte Goodwill med Halvdelen, om man firer lidt paa det ene eller det andet, giver 5 000 Kr. fri eller ej, er ikke for mig det afgørende. Nej, det afgørende er for mig ligesom for det ærede 8de Medlem for 6te Kreds og ligesaa for Ministeren, hvis hans Ord ogsaa kan tages til Indtægt i den Henseende, det principielle; det er dette, at man her bryder med Regler; uden at der er nogen saglig Begrundelse for at gøre det, uden at man har klaret sig; hvad det i Virkeligheden vil betyde i forskellige Retninger.

Den højtærede Minister kom ind paa visse Enkeltheder og anstillede ogsaa nogle Betragtninger med Hensyn til den nye Beskatning af Aktier, hvorved man altsaa til Dels stryger en hidtidig skattemæssig Skillelinie. For Ministeren var Børsspekulation kun dette, at nogle Aktier „kører rundt“. Jeg tror ikke, det kan nytte, at den højtærede Minister og jeg diskuterer Børs, men jeg er i øvrigt ganske enig i, at i en Periode som denne er alle Parter interesserede i, at der ikke opfanatiseres en Børsspekulation, som er farlig og i mange Maader kan give Bagslag. Men naar den højtærede Minister mente, at de her foreslaaede Bestemmelser og Lovgivningen i det hele kunde tjene til at modvirke Spekulation, tror jeg, han tager ganske fejl. De hverken kan gøre eller har gjort det. Nej, det, der i denne Periode er det afgørende, er noget helt andet. Det har været selve Fondsbørsens egen Indstilling, og det har været Bankernes Indstilling og de skrappe Belaaningsregler, som Bankerne har givet. Det er det, der er det afgørende, at man ikke som tidligere kan spekulere paa en smal Margin, men maa sætte sine egne Penge ind. Ulykken tidligere var den, at Folk spekulerede paa en smal Margin; de Penge, de satte ind, forsløg hverken helt eller halvt.

Maa jeg i øvrigt sige, at det forekommer mig, at den højtærede Finansminister i Øjeblikket er en farlig Mand paa den Plads, hvor han staar. Ministeren har gennem dette Forslag, og Ministeren har gennem sin Bebudelse af nye Kontrollforanstaltninger opnaaet at skabe en Usikkerhed i vide Kredse ud over Landet. Og han har gjort det i en Tid, hvor Verden i Forvejen er fuld af Uro, og hvor der netop trænges til Beroligelse og Tryghed. Millioner og atter